

eller i sine Guse, for at fange Røve." Jeg veed det vel ikke, men jeg har dog heller ikke hørt Jurister paastaae, at dette hidtil har været forbudt, men det veed jeg, at, har det været forbudt, saa er dette Forbud da aldrig blevet holdt i Hævd; thi ikke alene at opstille Fælder, men ogsaa Røvesjare, det har jeg da seet fra min Barndom af; altsaa jeg kan da slet ikke see, hvad denne Bestemmelse skulde være til, naar den ikke skulde udvides til Marken; thi „i Gaardene og i Husene," men ikke engang i Løfter eller Bænge, det synes mig dog ikke være Umagen værd at sætte i den nye Lovgivning om Jagten (En Stemme; Nei!); men jo mere jeg har betragtet denne Lov, desmere synes mig, at den heelt igjennem ligner denne Bestemmelse; thi vistnok kan det ikke være mig ubekendt, at der har været meget strenge Forbud i den hidtil lovmæssige Form, men, hvad der dog heller ikke er mig ubekendt, det er, at de fleste af disse Forbud og de fleste af disse klare Befriavelser over Jagtretten have kun staaet paa Papiret. Jeg husker godt i min Dypvært i Jylland idetmindste, at der var slet ikke Spørgsmaal om Forskjellen mellem Selveier og Fæstebonde, for de stjod paa begge Sider hvad de kunde ramme, og jeg hørte aldrig, at der derover blev saameget som en eneste Indkaldelse til Forligelsescomissionen, saugt mindre nogle store Processer eller svære Straffe. Nu veed jeg nok, at paa Derne, hvor Herremændene aabenbart have haft baade mere Myndighed og bedre Rygstød, at der er ogsaa Jagtlovene taget strengere, og især husker jeg godt i min Ungdom, at paa et Sted som Langeland, hvor der var, saa at sige, en indsluttet Wildtbane, at der gif det jo temmelig strengt til, uagtet naturligtvis, som det altid gaaer, jo strengere Forbud, desflere Overtrædelser og desbedre Krybskytter. Hvad nu angaaer Tabellen om disse Indskrænkninger i Henseende til blot med Skydevaaben at hævde Markfreden, og man maatte snart sige Huusfreden, fordi det jo er Huusdyrene, der for en stor Deel ere i Fare, see, da er den Tølelse, jeg har der- ved, det er den, at det forunderligt stadfæster sig, hvad Ordspøget siger, at Biben vil værges hele Marken, og kan ikke værges sin egen Rede; thi saaledes er det jo, naar vore Forordnin-

ger ikke alene ville værges om Marken, om Jorden, og ovenikjøbet om Jagtretten, som allerede er lidt i Luften, men vil ogsaa værges baade om Krager og Spurve, og alle saadanne flyvende Dyr, for ikke at tale om Røvene, som boe i Skovene og have Huler i Jorden (Latter); og i det Hele, selv naar jeg var dybere indviet i Naturens Hemmeligheder og kunde med Visshed sige, hvormeget Godt, der kommer ud af alt det Onde, og altsaa ogsaa, til hvor stort Gavn de skadeligste Dyr i Grunden ere, om det ogsaa var Tilfældet, siger jeg, saa maa jeg tilstaae, at jeg har aldrig hørt, at Røvene s. Ex. bleve reent udryddede ved at enhver Mand havde fri Jagt paa sin Jord. Skulde det være sleet noget Sted, saa er det visstnok sleet i visse Egne af England, hvor de have de allerstængeste Jagtlove, og hvor, dersom det var muligt, de Jagtberettigede vistnok have taget alle Røvene paa deres Samvittighed, altsaa, dersom det virkelig er Røvene, man mener at ville sjaane i en vis Grad, at de ikke skulde blive reent ødelagte, da mener jeg, at dertil vil det netop være det bedste Middel at give fri Jagt, thi, naar der ikke blive saadanne store Jægere rundt omkring, og ingen store Klappjagter, da vil saaman nok saamange af Røvene hytte sig, at de ikke behøve at indføre dem igjen enten som Contrabande eller som toldbare Varer. Det maa maaskee dog være mig tilladt ved denne Leilighed endnu at sige, at det er rigtignok ikke min Overbeviisning om denne Lov, at den, som det er blevet sagt, opstiller som det Princip, der skal gjenføres, at det er Grundetene, som have Jagtret; jeg har jo allerede i Forbigaaende sagt det, at jeg jo nok har et meget godt Begreb om, at der kan være en borgerlig og juridisk Jagtret; thi naturligtvis, Alt, hvad Loven giver Ret til, det er juridisk rigtigt, men, vil man ellers tale om Jagt og Jagtret, saa har jeg intet Begreb om, at der kan være en anden Jagtret end den, den hele Menneskeslæggt har. Den har uregtelig Jagtret mod alle de Dyr, som enten kunne være til Gavn eller til Skade; men jeg vil sige, at, dersom jeg læser rigtigen, og Loven ikke paa det klareste modsiges sig selv, saa har netop denne Lov opstillet den